

TABELA ZGODNOŚCI

1.	Nr celex / nr naturalny
	2018/2002/UE
2.	Tytuł dyrektywy
	<p>DIRECTIVE 2018/2002 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 11 December 2018 amending Directive 2012/27/UE on energy efficiency</p> <p>DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2018/2002/UE z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej</p>
3.	Instytucja odpowiedzialna za wdrożenie dyrektywy
	Ministerstwo Klimatu
4.	Akt prawny, który wdraża przepisy dyrektywy
	<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej;</p> <p>Ustawa z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 264),</p> <p>Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 833),</p> <p>Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292),</p> <p>Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2020 poz. 1076),</p> <p>Ustawa z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. z 2020 r., poz. 412),</p> <p>Ustawa z dnia 9 listopada 2018 r o zmianie ustawy o podatku dochodowych od osób fizycznych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 2246)</p> <p>Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 3 grudnia 2013 r. w sprawie wystawiania faktur (Dz. U. 2013 poz. 1485),</p>

<p>Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. 2019 poz. 503),</p> <p>Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz. U. 2020 poz. 718),</p> <p>Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego</p> <p>Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. 2018 poz. 640),</p> <p>Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019, poz. 1065),</p> <p>Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 5 października 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu sporządzania audytu efektywności energetycznej oraz metod obliczania oszczędności energii (Dz. U. 2017 poz. 1912),</p> <p>Rozporządzenie Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 21 grudnia 2018 r. w sprawie określenia wykazu rodzajów materiałów budowlanych, urządzeń i usług związanych z realizacją przedsięwzięć termomodernizacyjnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2489)</p> <p>Krajowy Plan w zakresie Energii i Klimatu (KPEiK).- wersja styczeń 2020 r. przekazana KE</p>

Lp.	Artykuł dyrektywy	Treść przepisu dyrektywy	Ocena potrzeby implementacji	Przepis polski (jednostka redakcyjna/akt normatywny)
		<p>DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/2002 z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE w sprawie efektywności energetycznej</p>		

	<p>Art. 1 pkt. 1</p> <p>Art. 1 dyrektywy 2012/27/UE</p>	<p>Artykuł 1</p> <p>W dyrektywie 2012/27/UE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólne ramy środków na rzecz promowania efektywności energetycznej w Unii, aby zapewnić realizację głównych celów Unii zakładających zwiększenie efektywności energetycznej o 20 % do 2020 r. oraz jej głównych celów zakładających zwiększenie efektywności energetycznej o co najmniej 32,5 % do 2030 r., a także tworzy warunki dla dalszej poprawy efektywności energetycznej po tych terminach. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy, których celem jest usunięcie barier na rynku energii oraz przezwycięzenie nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, które ograniczają efektywność dostaw i wykorzystywania energii, a także przewiduje ustalenie orientacyjnych krajowych celów i wkładów w zakresie efektywności energetycznej na lata 2020 i 2030. Niniejsza dyrektywa przyczynia się do wdrożenia zasady »efektywność</p>	<p>Nie wymaga wdrożenia (przepis informacyjny)</p>	
--	---	--	--	--

		energetyczna przede wszystkim«.;		
Art.1 pkt.2		2) w art. 3 dodaje się ustępy w brzmieniu:	Nie wymaga wdrożenia	
Art.3		4. Do dnia 31 października 2022 r. Komisja oceni, czy Unia osiągnęła swoje główne cele w zakresie efektywności energetycznej do 2020 r. 21.12.2018 L 328/216 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej PL (1)Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.	Wymaganie dla KE	
dyrektywy 2012/27/UE		5. Każde państwo członkowskie określa swoje orientacyjne krajowe wkłady w zakresie efektywności energetycznej służące realizacji do 2030 r., celów Unii określonych w art. 1 ust. 1 niniejszej dyrektywy, zgodnie z art. 4 i 6 rozporządzenia (UE) 2018/1999 (*). Wyznaczając te wkłady, państwa członkowskie biorą pod uwagę, że unijne zużycie energii w 2030 r. nie może być większe niż 1 273 Mtoe energii pierwotnej lub 956 Mtoe energii końcowej. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji te wkłady w ramach swoich zintegrowanych krajowych planów w zakresie energii i klimatu, o których mowa w art. 3 i 7–12 rozporządzenia (UE)	Określone w KPEiK	KPEiK

		2018/1999, i zgodnie z tymi przepisami.		
		6. Komisja oceni główne cele w dziedzinie efektywności energetycznej Unii na 2030 r. określone w ust. 1 art. 1, tak aby do 2023 r. przekazać wniosek ustawodawczy służący podniesieniu tych celów w przypadku znacznego zmniejszenia kosztów wynikającego z rozwoju sytuacji gospodarczej lub rozwoju technologii, w razie konieczności, w celu spełnienia międzynarodowych zobowiązań Unii w zakresie obniżenia emisyjności.	Nie wymaga wdrożenia Wymaganie dla KE	
Art. 1 pkt 3 Art. 7 ust. 1 dyrektywy 2012/27/UE	Artykuł 7 Obowiązek oszczędności energii	1. Państwa członkowskie muszą osiągnąć łączne oszczędności końcowego zużycia energii równoważne co najmniej: a) nowym oszczędnościom w każdym roku od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. w wysokości 1,5 % rocznej wartości wolumenu sprzedaży energii odbiorcom końcowym, uśrednionej dla ostatnich trzech lat przed dniem 1 stycznia 2013 r. Wolumen sprzedaży energii zużytej	Pełne wdrożenie	Rozdział 4 ustawy o efektywności energetycznej z 20 maja 2016 r.

		w transporcie może być częściowo lub w pełni wyłączony z tego obliczenia;		
		b) nowym oszczędnościom w każdym roku od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. w wysokości 0,8 % rocznego zużycia energii końcowej, uśrednionego dla ostatnich trzech lat przed dniem 1 stycznia 2019 r. W drodze odstępstwa od tego wymogu Cypr i Malta muszą osiągnąć nowe oszczędności w każdym roku od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. równoważne 0,24 % rocznego zużycia energii końcowej, uśrednionego dla ostatnich trzech lat przed dniem 1 stycznia 2019 r.		Art. 14 ustawy o efektywności energetycznej z 20 maja 2016 r. Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 1)
		Państwa członkowskie mogą w obliczeniach uwzględnić oszczędności energii, które wynikają ze środków z dziedziny polityki, niezależnie od tego, czy zostały wprowadzone do dnia 31 grudnia 2020 r., czy po tej dacie, pod warunkiem że środki te skutkują nowymi działaniami indywidualnymi podjętymi po dniu 31 grudnia 2020 r.	Działania alternatywne	Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 1); notyfikowane w ramach KPEiKu
		Państwa członkowskie muszą nadal realizować nowe roczne oszczędności zgodnie z akapitem pierwszym lit. b) dla		Treść ustalona w projekcie ustawy o zmianie ustawy o

		dziesięcioletnich okresów po 2030 r., chyba że z przeglądu Komisji do 2027 r., a następnie co 10 lat wynika, że nie jest to konieczne do realizacji długoterminowych unijnych celów w zakresie energii i klimatu na 2050 r.		efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art.1), KPEiK
		Państwa członkowskie decydują, w jaki sposób rozłożyć obliczoną wielkość nowych oszczędności w każdym okresie, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), pod warunkiem że na koniec każdego okresu objętego obowiązkiem osiągnięte zostają wymagane łączne oszczędności końcowego zużycia energii ogółem.		Treść ustalona w projekcie ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 1)
Art. 7 ust. 2		<p>2. Pod warunkiem że państwa członkowskie spełnią co najmniej swój obowiązek w zakresie łącznych oszczędności końcowego zużycia energii, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), mogą one obliczyć wymaganą wielkość oszczędności energii w jeden lub więcej z następujących sposobów:</p> <p>a) stosując roczny wskaźnik oszczędności w odniesieniu do sprzedaży energii odbiorcom końcowym lub w odniesieniu do zużycia energii końcowej, uśredniony dla ostatnich trzech lat przed dniem 1</p>		Art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (art. 1)

		stycznia 2019 r.;		
		b) wyłączając z podstawy obliczeń, częściowo lub w całości, energię zużytą w transporcie;		Art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 1)
		c) korzystając z którejkolwiek z opcji określonych w ust.4.		
	Art. 7 ust. 3	<p>3. W przypadku gdy państwa członkowskie korzystają z możliwości przewidzianych w ust. 2 lit. a), b) lub c), ustalają one:</p> <p>a) własny roczny wskaźnik oszczędności energii, który będzie stosowany przy obliczaniu ich łącznych oszczędności końcowego zużycia energii, zapewniający, aby ostateczna wielkość ich oszczędności energii netto nie była niższa od wielkości oszczędności wymaganej na mocy ust. 1 akapit pierwszy lit. b); oraz</p>		Notyfikowane w ramach KPEiKu
		b) własną podstawę obliczeń, z której można wyłączyć,		Art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20

		częściowo lub w całości, energię zużytą w transporcie.		maja 2016 roku o efektywności energetycznej; notyfikowane w KPEiK
Art. 7 ust. 4		4. Z zastrzeżeniem ust. 5 każde państwo członkowskie może: a) przeprowadzać obliczenia wymagane na mocy ust. 1 akapit pierwszy lit. a), stosując wartości 1 % w latach 2014 i 2015; 1,25 % w latach 2016 i 2017; oraz 1,5 % w latach 2018, 2019 i 2020;		Art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej
		b) wyłączyć z obliczeń całość lub część wolumenu sprzedaży wykorzystanej energii w odniesieniu do okresu objętego obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), lub zużytej energii końcowej w odniesieniu do okresu objętego obowiązkiem, o którym mowa w lit. b) tego akapitu, w ramach działalności przemysłowej wymienionej w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE;		Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 1); notyfikowany w ramach KPEiKu
		c) pozwolić na odliczenie od wymaganej wielkości oszczędności energii oszczędności energii w sektorach przetwarzania, przesyłu i dystrybucji		jw

		<p>energii, w tym w efektywnej infrastrukturze ciepłowniczej i chłodniczej uzyskanych w wyniku wdrażania wymogów określonych w art. 14 ust. 4, art. 14 ust. 5 lit. b) oraz art. 15 ust. 1–6 i 9. Państwa członkowskie informują Komisję o środkach z dziedziny polityki, które zamierzają przyjąć na podstawie niniejszej litery na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. w ramach swoich zintegrowanych krajowych planów w zakresie energii i klimatu. Wpływ tych środków jest obliczany zgodnie z załącznikiem V i ujmowany w tych planach;</p>		
		<p>d) zaliczać na poczet wymaganych wielkości oszczędności energii oszczędności energii wynikające z indywidualnych działań nowo wdrożonych od dnia 31 grudnia 2008 r., które nadal przynoszą skutki w 2020 r. w odniesieniu do okresu objętego obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), i po 2020 r. w odniesieniu do okresu objętego obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), oraz mogą być</p>		jw.

		mierzone i weryfikowane;		
		e) zaliczać na poczet wymaganych wielkości oszczędności energii oszczędności energii wynikające ze środków z dziedziny polityki – pod warunkiem że można wykazać, że środki te skutkują indywidualnymi działaniami podjętymi od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., które przynoszą oszczędności po dniu 31 grudnia 2020 r.;		jw
		f) wyłączyć z obliczeń dotyczących wymaganych oszczędności energii 30 % weryfikowalnej ilości energii wytworzonej na własne potrzeby na budynkach lub w budynkach w wyniku środków z dziedziny polityki promujących nowe instalacje technologii energii odnawialnej;		jw
		g) zaliczyć na poczet wymaganych oszczędności energii te oszczędności energii, które przekraczają oszczędności energii wymagane w okresie objętym obowiązkiem od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., pod warunkiem że oszczędności te wynikają z indywidualnych działań podejmowanych w ramach środków z dziedziny polityki, o których		jw

		<p>mowa w art. 7a i 7b, zgłoszonych przez państwa członkowskie w ich krajowych planach działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii oraz w ich sprawozdaniach z postępów zgodnie z art. 24.</p>		
	Art. 7 ust. 5	<p>5. Państwa członkowskie stosują opcje wybrane zgodnie z ust. 4 i obliczają ich efekty oddzielnie dla okresów, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b):</p> <p>a) do obliczania wielkości oszczędności energii wymaganych w okresie objętym obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a), państwa członkowskie mogą korzystać z ust. 4 lit. a)–d). Wszystkie opcje wybrane na podstawie ust. 4 nie mogą Centralny Rejestr Oszczędności Energii - opinia DFerazem przekraczać 25 % wielkości oszczędności energii, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a);</p>		jw
		<p>b) do obliczania wielkości oszczędności energii wymaganych w okresie objętym obowiązkiem, o którym mowa w ust. akapit pierwszy 1 lit. b), państwa członkowskie mogą korzystać z ust. 4 lit.</p>		jw

		<p>b)–g), pod warunkiem że indywidualne działania, o których mowa w ust. 4 lit. d), nadal przynoszą weryfikowalne i wymierne skutki po dniu 31 grudnia 2020 r. Wszystkie opcje wybrane na podstawie ust. 4 nie mogą razem prowadzić do zmniejszenia o więcej niż 35 % wielkości oszczędności energii obliczonej zgodnie z ust. 2 i 3.</p>		
		<p>Niezależnie od tego, czy państwa członkowskie częściowo lub w całości wyłączą z ich podstawy obliczeń energię zużytą w transporcie lub skorzystają z którejkolwiek z opcji wymienionych w ust. 4, zapewniają, aby obliczona wielkość netto nowych oszczędności, którą należy osiągnąć w zużyciu energii końcowej w okresie objętym obowiązkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r., nie była niższa niż wielkość wynikająca z zastosowania rocznego wskaźnika oszczędności, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b).</p>		
	Art. 7 ust. 6	<p>6. Państwa członkowskie opisują w swoich zintegrowanych krajowych planach w zakresie energii i</p>	pełne wdrożenie	KPEiK

		<p>klimatu zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (UE) 2018/1999 obliczanie wielkości oszczędności energii, którą należy osiągnąć w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r., o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. b) niniejszego artykułu, i, w stosownych przypadkach, wyjaśniają, w jaki sposób ustalone zostały roczny wskaźnik oszczędności i podstawa obliczeń oraz jakie opcje, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, zostały zastosowane i w jakim zakresie.</p>		
	Art. 7 ust. 7	<p>7. Oszczędności energii uzyskane po dniu 31 grudnia 2020 r. nie mogą być zaliczane na poczet oszczędności energii wymaganych w odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.</p>		Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 1 pkt 12)
	Art. 7 ust. 8	<p>8. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwa członkowskie, które zezwalają stronom zobowiązanym na korzystanie z możliwości określonej w art. 7a ust. 6 lit. b), mogą, do celów ust. 1 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu, zaliczyć oszczędności energii uzyskane w którymkolwiek roku po 2010 r. i przed okresem objętym</p>	pełne wdrożenie	Art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej Kwestia przedmiotowego odstępstwa została opisana i notyfikowana Komisji w Załączniku do Krajowego Planu

	<p>obowiązkiem, o którym mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu, tak jakby oszczędności energii zostały uzyskane po dniu 31 grudnia 2013 r. i przed dniem 1 stycznia 2021 r., pod warunkiem że zachodzą wszystkie poniższe okoliczności:</p> <p>a) system zobowiązujący do efektywności energetycznej obowiązywał w którymkolwiek momencie między dniem 31 grudnia 2009 r. a dniem 31 grudnia 2014 r. i został włączony do pierwszego krajowego planu działania państwa członkowskiego na rzecz racjonalizacji zużycia energii przekazanego na mocy art. 24 ust. 2;</p>		<p>w zakresie Energii i Klimatu (KPEiK).- wersja styczeń 2020 r. przekazana KE</p>
	<p>b) oszczędności powstały w ramach systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej;</p>		<p>Jw.</p>
	<p>c) oszczędności są obliczane zgodnie z załącznikiem V;</p>		
	<p>d) lata, za które zaliczono oszczędności jako uzyskane, zostały zgłoszone w krajowych planach działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii zgodnie z art. 24 ust. 2.</p>		
<p>Art. 7 ust. 9</p>	<p>9. Państwa członkowskie zapewniają, aby oszczędności</p>		<p>Notyfikowany w ramach KPEiK</p>

		wynikające ze środków z dziedziny polityki, o których mowa w art. 7a i 7b oraz w art. 20 ust. 6, obliczane były zgodnie z załącznikiem V.		
	Art. 7 ust. 10	10. Państwa członkowskie muszą osiągnąć wymaganą wielkość oszczędności wynikającą z ust. 1 niniejszego artykułu poprzez ustanowienie systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 7a, albo poprzez przyjęcie alternatywnych środków z dziedziny polityki, o których mowa w art. 7b. Państwa członkowskie mogą łączyć system zobowiązujący do efektywności energetycznej z alternatywnymi środkami z dziedziny polityki.		Art. 20 i Art. 23 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej; notyfikowany w ramach KPEiK. Środkiem alternatywnym jest program tzw. ulgi termomodernizacyjnej wprowadzony aktami prawnymi jak niżej: Art. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne ,

				Par. 1 rozporządzenia Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 21 grudnia 2018 r. w sprawie określenia wykazu rodzajów materiałów budowlanych, urządzeń i usług związanych z realizacją przedsięwzięć termomodernizacyjnych.
Art. 7 ust. 11	11. Opracowując środki z dziedziny polityki służące wypełnieniu swoich obowiązków w zakresie realizacji oszczędności energii, państwa członkowskie uwzględniają potrzebę zmniejszenia ubóstwa energetycznego, zgodnie z ustanowionymi przez nie kryteriami i przy uwzględnieniu ich dostępnych praktyk w tej dziedzinie poprzez wymaganie, w stosownym zakresie, pewnego udziału środków w zakresie efektywności energetycznej w ramach ich krajowych systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej, w ramach alternatywnych środków z dziedziny polityki lub programów lub środków finansowanych z krajowego funduszu efektywności energetycznej, który to udział ma być	Zapis posiada swoje częściowe odzwierciedlenie. Wdrożenie częściowe	Rozdział 4a. Przedsięwzięcia niskoemisyjne i gminne programy niskoemisyjne Art. 11b [Gminny program niskoemisyjny], wprowadzony ustawą z dnia 6 grudnia 2018r. o zmianie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów oraz niektórych innych ustaw; Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (art. 1 pkt 9)	

		realizowany na zasadzie priorytetu wśród gospodarstw domowych w trudnej sytuacji, w tym gospodarstw domowych dotkniętych ubóstwem energetycznym i, w stosownych przypadkach, mieszkania socjalne.		Ustawa wprowadza środek finansowy przyczyniający się do zmniejszenia ubóstwa energetycznego tj. premia remontowa i termomodernizacyjne dla budynków komunalnych Art. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o wspieraniu termomodernizacji i remontów
		Informacje o rezultatach środków łagodzących ubóstwo energetyczne w kontekście niniejszej dyrektywy państwa członkowskie ujmuje w zintegrowanych krajowych sprawozdaniach z postępów w zakresie energii i klimatu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999.		KPEiK
	Art. 7 pkt 12	12. Państwa członkowskie wykazują, że w przypadkach gdy ma miejsce nakładanie się oddziaływania różnych środków z dziedziny polityki lub indywidualnych działań,	Przepis wdrożony	Art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej

		oszczędność energii nie jest zaliczana podwójnie.”;		
Art. 7a ust. 1	Artykuł 7a	Systemy zobowiązujące do efektywności energetycznej	Przepis wdrożony	Art. 10 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej
		1. W przypadku gdy państwa członkowskie zdecydują się wypełnić swoje obowiązki w zakresie osiągnięcia wielkości oszczędności wymaganej na mocy art. 7 ust. 1 za pomocą systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej, zapewniają one, aby strony zobowiązane, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, prowadzące działalność na terytorium poszczególnych państw członkowskich spełniły – bez uszczerbku dla art. 7 ust. 4 i 5 – ich wymóg w zakresie łącznych oszczędności końcowego zużycia energii określony w art. 7 ust. 1.		
		W stosownych przypadkach państwa członkowskie mogą postanowić, aby strony zobowiązane dokonały całości lub części tych oszczędności jako wkład na rzecz krajowego funduszu efektywności energetycznej zgodnie z art. 20 ust. 6.	Przepis wdrożony	Art. 11 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej
Art. 7a ust. 2		2. Państwa członkowskie wyznaczają, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, strony		Art. 10 ust. 2 oraz Art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016

		<p>zobowiązane spośród dystrybutorów energii, przedsiębiorstw prowadzących detaliczną sprzedaż energii oraz przedsiębiorstw prowadzących dystrybucję i sprzedaż detaliczną paliw transportowych i działających na ich terytorium. Wielkość oszczędności energii, wymagana do wypełnienia obowiązku, jest osiągnięta przez strony zobowiązane spośród odbiorców końcowych, wyznaczone przez państwa członkowskie, niezależnie od obliczeń dokonanych na podstawie art. 7 ust. 1 lub jeżeli zdecydują tak państwa członkowskie, przez poświadczone oszczędności osiągnięte przez inne strony, jak określono w ust. 6 lit. a) niniejszego artykułu.</p>		<p>roku o efektywności energetycznej</p> <p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 1 pkt 3)</p>
	Art. 7a ust. 3	<p>3. W przypadku wyznaczenia przedsiębiorstw prowadzących detaliczną sprzedaż energii jako stron zobowiązanych zgodnie z ust. 2 państwa członkowskie zapewniają, aby w realizacji swojego zobowiązania przedsiębiorstwa prowadzące detaliczną sprzedaż energii nie stwarzały żadnych przeszkód utrudniających odbiorcom zmianę dostawcy.</p>	Przepis wdrożony	<p>Art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej oraz art. 5b pkt 4 i następane ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne : Art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów</p>

	Art. 7a ust.4	4. Państwa członkowskie wyrażają wielkość oszczędności energii wymaganą od każdej strony zobowiązanej w kategoriach zużycia energii końcowej lub pierwotnej. Metodę wybraną w celu wyrażenia wymaganej wielkości oszczędności energii wykorzystuje się także w celu obliczania oszczędności zgłaszanych przez strony zobowiązane. Zastosowanie mają współczynniki konwersji określone w załączniku IV.	Przepis wdrożony	Art. 10 ust. 1 ustawy z 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej; Par. 1 pkt 4) Rozporządzenia Ministra Energii z dnia 5 października 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu sporządzania audytu efektywności energetycznej oraz metod obliczania oszczędności energii
	Art. 7a ust. 5	5. Państwa członkowskie ustanawiają systemy pomiaru, kontroli i weryfikacji, w ramach których udokumentowanej weryfikacji poddaje się przynajmniej statystycznie istotną i reprezentatywną próbę środków poprawy efektywności energetycznej wdrożonych przez strony zobowiązane. Pomiary, kontrole i weryfikacje są przeprowadzane w sposób niezależny od stron zobowiązanych.	Przepis wdrożony	Art. 26 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej
	Art. 7a ust. 6	6. W ramach systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej państwa członkowskie mogą: a) zezwolić stronom zobowiązanym na zaliczanie na		Art. 15 i Art. 38 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej

		<p>poczet ich obowiązku poświadczonej oszczędności energii osiągniętej przez dostawców usług energetycznych lub inne strony trzecie, w tym w przypadkach, gdy strony zobowiązane promują środki za pośrednictwem innych akredytowanych przez państwo podmiotów lub za pośrednictwem organów publicznych, które mogą obejmować formalne partnerstwa i mogą się łączyć z innymi źródłami finansowania. W przypadku gdy państwa członkowskie na to zezwalają, zapewniają one, aby poświadczenie oszczędności energii wydawane było w następstwie procesu zatwierdzenia, który jest wprowadzony w państwach członkowskich i jest jasno określony, przejrzysty i otwarty dla wszystkich podmiotów działających na rynku, a także jest ukierunkowany na minimalizację kosztów poświadczenia; lub</p>		<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 1)</p>
		<p>b) zezwolić stronom zobowiązanym na zaliczenie oszczędności osiągniętych w danym roku, tak jakby zostały one osiągnięte w dowolnym z czterech poprzednich lub trzech następnych lat, o ile nie</p>	<p>Przepis wdrożony</p>	<p>Art. 16 ust 1) i 2) ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej</p>

		<p>wykracza to poza granicę okresów obowiązku określonych w art. 7 ust. 1. Państwa członkowskie dokonują oceny i, w stosownych przypadkach, przyjmują środki na rzecz ograniczenia wpływu kosztów bezpośrednich i pośrednich związanych z systemami zobowiązującymi do efektywności energetycznej na konkurencyjność energochłonnych sektorów przemysłu podlegających konkurencji międzynarodowej.</p>		
	Art. 7a ust. 7	<p>7. Raz do roku państwa członkowskie upubliczniają informacje na temat oszczędności energii osiągniętych przez każdą stronę zobowiązaną lub każdą podkategorię stron zobowiązanych, a także na temat łącznej wielkości osiągniętej w ramach tego systemu.</p>		<p>Zmiana Art. 17 ust 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej. Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 1 pkt 7)</p>
	Art. 7b ust. 1	<p style="text-align: center;">Artykuł 7b</p> <p style="text-align: center;">Alternatywne środki z zakresu polityki</p> <p>1. W przypadku gdy państwa członkowskie postanawiają wypełnić swoje obowiązki w zakresie realizacji oszczędności</p>	Działania alternatywne	<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej (Art. 1 pkt 9, 12) ustawa z dnia 21 listopada 2008 o wspieraniu termomodernizacji</p>

		wymaganych na podstawie art. 7 ust. 1 za pomocą alternatywnych środków z dziedziny polityki, zapewniają one, bez uszczerbku dla art. 7 ust. 4 i 5, osiągnięcie oszczędności energii wymaganych na podstawie art. 7 ust. 1 u odbiorców końcowych.		i remontów – zwłaszcza rozdział 2 i 4a ustawy. Notyfikowany w ramach KPEiK
	Art. 7b ust. 2	2. W przypadku wszystkich środków innych niż środki podatkowe państwa członkowskie ustanawiają systemy pomiaru, kontroli i weryfikacji, w ramach których udokumentowanej weryfikacji poddaje się przynajmniej statystycznie istotną i reprezentatywną próbę środków poprawy efektywności energetycznej wdrożonych przez strony uczestniczące lub uprawnione. Przedmiotowe pomiary, kontrole i weryfikacje są przeprowadzane w sposób niezależny od stron uczestniczących lub uprawnionych.”;	Przepis wdrożony	Art. 26 ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o efektywności energetycznej
	Art. 1 pkt 5 dyrektywy 2018/2002 Art. 9 dyrektywy 2012/27/UE	a) tytuł otrzymuje brzmienie: „Opomiarowanie gazu i energii elektrycznej”;	Przepis nie wymaga wdrożenia (przepis o charakterze informacyjnym)	

		<p>b) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „1.Państwa członkowskie zapewniają, by w zakresie, w jakim jest to technicznie wykonalne, uzasadnione finansowo i proporcjonalne do potencjalnych oszczędności energii, odbiorcy końcowi energii elektrycznej i gazu ziemnego mieli możliwość nabycia po konkurencyjnych cenach indywidualnych liczników, które dokładnie oddają rzeczywiste zużycie energii przez odbiorcę końcowego i podają informacje o rzeczywistym czasie korzystania z energii.”;</p>	<p>Przepis nie wymaga wdrożenia</p>	<p>Wdrażając przepisy art. 9, na zlecenie Ministerstwa Gospodarki przygotowane zostało opracowanie dot. ekonomicznej oceny zasadności wdrażania inteligentnych form pomiaru zużycia gazu. Z przeprowadzonych analiz wynika brak uzasadnienia finansowego oraz nieopłacalność w stosunku do szacowanych potencjalnych oszczędności montażu liczników, które dokładnie oddają rzeczywiste zużycie energii przez odbiorcę końcowego i podają informacje o rzeczywistym czasie korzystania z energii. W efekcie tego, nie dla wszystkich grup taryfowych w</p>
--	--	--	-------------------------------------	--

				<p>pierwszej kolejności przewidziana jest możliwość wymiany lub montowania nowego licznika spełniającego wymagania wskazane w Art. 9 przedmiotowej dyrektywy. Podejmowane są prace analityczne mające na celu określenie zasadności ekonomicznej oraz wyboru optymalnych rozwiązań technicznych w zakresie zaoferowania tego rodzaju liczników odbiorcom zużywającym powyżej 13350 kWh rocznie (tj. od trzeciej grupy taryfowej, co oznacza odbiorców ogrzewających gazem dom lub dla przedsiębiorstw)". Należy również mieć na</p>
--	--	--	--	---

				uwadze, że odbiorca ma prawo zainstalować w punkcie wyjścia własny system telemetrii, o ile ten system będzie spełniał wymogi określone przez przedsiębiorstwo zajmujące się dystrybucją gazu ziemnego.
		c) uchyla się ust. 3;		
Art. 1 pkt 6 dyrektywy 2018/2002	Art. 9a ust. 1	<p>Artykuł 9a</p> <p>Opomiarowanie ogrzewania, chłodzenia i ciepłej wody użytkowej</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby końcowi odbiorcy systemu ciepłowniczego, systemu chłodniczego i ciepłej wody użytkowej mieli możliwość nabycia po konkurencyjnych cenach liczników, które dokładnie oddają rzeczywiste zużycie energii przez odbiorcę końcowego.</p>	Implementacja do 25.10.2020 r.	<p>Ustawa o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (art. 3)</p> <p>Par. 121 ust 1. w związku z Par. 118</p> <p>Par 135 ust 2 i 3</p> <p>Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U.2019.0.1065)</p>

				Par. 3 pkt 1) Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło , Art. 9 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów
Art. 9a ust. 2		2. W przypadku gdy energia cieplna, chłodnicza lub ciepła woda użytkowa są dostarczane do budynku z centralnego źródła obsługującego większą liczbę budynków lub z systemu ciepłowniczego lub chłodniczego, licznik musi być zamontowany na wymienniku ciepła lub na granicy dostawy.		jw. Art.45a ustawy - Prawo energetyczne
Art. 9b ust. 1		Artykuł 9b Opomiarowanie podlicznikami i podział kosztów ogrzewania, chłodzenia i ciepłej wody użytkowej		jw

		<p>1. W budynkach wielomieszkaniowych i wielofunkcyjnych z własnym źródłem centralnego ogrzewania lub centralnego chłodzenia lub zaopatrywanych z systemów ciepłowniczych lub chłodniczych instaluje się indywidualne liczniki do pomiaru zużycia energii cieplnej lub chłodniczej lub ciepłej wody użytkowej dla każdego modułu budynku, jeżeli jest to technicznie wykonalne i efektywne kosztowo, tzn. proporcjonalne do potencjalnych oszczędności energii.</p>		
		<p>W przypadku gdy zastosowanie indywidualnych liczników nie jest technicznie wykonalne lub nie jest opłacalne do pomiarów zużycia energii cieplnej w każdym module budynku, w celu pomiaru zużycia ciepła na każdym grzejniku stosowane są indywidualne podzielniki kosztów ciepła, chyba że dane państwo członkowskie wykaze, że montaż takich podzielników kosztów ciepła nie byłby opłacalny. W takich przypadkach można rozważyć alternatywne opłacalne metody pomiaru zużycia energii cieplnej. Każde państwo członkowskie jasno określa i publikuje kryteria ogólne, metody lub procedury określania braku wykonalności technicznej i braku opłacalności.</p>		<p>jw. Par. 121 ust 1. w związku z Par 118 oraz Par. 135 ust 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie Art. 3 ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej oraz niektórych innych ustaw</p>

	Art. 9b ust. 2	<p>2. W nowych budynkach wielomieszkaniowych i w częściach mieszkalnych nowych budynków wielofunkcyjnych wyposażonych w centralne źródło ogrzewania dla ciepłej wody użytkowej lub zaopatrywanych z systemu ciepłowniczego, niezależnie od ust. 1 akapit pierwszy instaluje się indywidualne liczniki dla ciepłej wody użytkowej.</p>		jw
	Art. 9b ust. 3	<p>3. W przypadku gdy budynki wielomieszkaniowe lub wielofunkcyjne zaopatrywane są z systemu ciepłowniczego lub chłodniczego lub gdy budynki takie przeważająco posiadają obsługujące je własne wspólne systemy ogrzewania lub chłodzenia, państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie przejrzystych, publicznie dostępnych przepisów krajowych dotyczących podziału kosztów zużycia energii cieplnej, chłodniczej i ciepłej wody użytkowej w takich budynkach, aby zapewnić przejrzystość i dokładność rozliczania indywidualnego zużycia. W stosownych przypadkach przepisy takie obejmują wytyczne w sprawie sposobu podziału kosztów:</p> <p>a) energii do celów wytwarzania ciepłej wody użytkowej;</p>		jw

		<p>b) energii cieplnej emitowanej przez instalację ogrzewczą w budynku oraz do celów ogrzewania powierzchni wspólnych, jeżeli klatki schodowe i korytarze są wyposażone w grzejniki;</p> <p>c) energii do celów ogrzewania lub chłodzenia mieszkań.</p>		
	Art. 9c ust. 1	<p style="text-align: center;">Artykuł 9c</p> <p style="text-align: center;">Wymóg zdalnego odczytywania</p> <p>Do celów art. 9a i 9b liczniki i podzielniki kosztów ogrzewania zamontowane po dniu 25 października 2020 r. muszą być urządzeniami umożliwiającymi zdalny odczyt. Warunki wykonalności technicznej i opłacalności określone w art. 9b ust. 1 nadal mają zastosowanie.</p>	Implementacja do 25.10.2020 r.	Ustawa o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 3 i 6)
	Art. 9c ust.2	<p>Liczniki i podzielniki kosztów ciepła, które nie posiadają funkcji zdalnego odczytu, ale zostały już zamontowane, zostają wyposażone w taką funkcję lub zostają zastąpione urządzeniami posiadającymi taką funkcję do dnia 1 stycznia 2027 r., chyba że dane państwo członkowskie wykaże, że nie jest to opłacalne.;</p>	Implementacja do 25.10.2020 r.	Ustawa o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 6)

	<p>Art. 1 pkt 7 dyrektywy 2018/2002 Art. 10 dyrektywy 2012/27/UE</p>	<p>a) tytuł otrzymuje brzmienie: Informacje o rozliczeniach gazu i energii elektrycznej;</p>	<p>Przepis nie wymaga wdrożenia (przepis o charakterze informacyjnym)</p>	
		<p>b) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: 1. W przypadku gdy odbiorcy końcowi nie mają inteligentnych liczników, o których mowa w dyrektywach 2009/72/WE i 2009/73/WE, państwa członkowskie zapewniają, do dnia 31 grudnia 2014 r., aby informacje o rozliczeniach były wiarygodne, dokładne oraz oparte na rzeczywistym zużyciu, zgodnie z załącznikiem VII pkt 1.1, w odniesieniu do energii elektrycznej i gazu, w przypadku gdy jest to technicznie możliwe i ekonomicznie uzasadnione.;</p>	<p>Przepis wdrożony</p>	<p>Par. 36-38 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi Par. 42 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego: Par. 3 rozporządzenie Ministra Energii z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie szczegółowych zasad</p>

				kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną
Art. 1 pkt 8 dyrektywy 2018/2002	Artykuł 10a Rozliczenia i informacje o zużyciu w zakresie ogrzewania, chłodzenia i ciepłej wody użytkowej	1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku zainstalowania liczników lub podzielników kosztów ciepła informacje o rozliczeniach i zużyciu były wiarygodne, dokładne oraz oparte na rzeczywistym zużyciu lub odczytach podzielników kosztów ciepła, zgodnie z załącznikiem VIIa pkt 1 i 2 dla wszystkich użytkowników końcowych, mianowicie dla osób fizycznych lub prawnych nabywających energię cieplną, energię chłodniczą lub ciepłą wodę użytkową dla ich własnego użytku końcowego, lub osób fizycznych lub prawnych zajmujących indywidualny budynek lub moduł w budynku wielomieszkaniowym lub wielofunkcyjnym zaopatrywany w energię cieplną, energię chłodniczą lub ciepłą wodę użytkową z centralnego źródła, które nie mają	Implementacja do 25.10.2020 r.	Ustawa o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 2)

		bezpośredniej lub indywidualnej umowy z dostawcą energii.		
		<p>Obowiązek ten może, jeżeli tak przewiduje się w państwie członkowskim oraz z wyjątkiem przypadku zużycia opomiarowanego podlicznikami w oparciu o podzielniki kosztów ciepła zgodnie z art. 9b, być spełniony przez wprowadzenie systemu regularnego dokonywania odczytów przez samych odbiorców końcowych lub użytkowników końcowych i przekazywania przez nich odczytów licznika. Jedynie w przypadkach gdy odbiorca końcowy lub użytkownik końcowy nie poda odczytu licznika za dany okres rozliczeniowy, rozliczanie jest oparte na zużyciu szacunkowym lub na stawce ryczałtowej.</p>		jw
	Art. 10a ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie:</p> <p>a) wprowadzają wymóg, aby – w przypadku gdy dostępne są informacje na temat rozliczeń za energię i zużycia w przeszłości lub odczyty podzielników kosztów ciepła u użytkowników końcowych – były one na życzenie użytkownika końcowego udostępniane dostawcy usług energetycznych wskazanemu przez użytkownika końcowego;</p>	Implementacja do 25.10.2020 r.	Art. 3 ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej oraz niektórych innych ustaw,

		b) zapewniają, aby odbiorcom końcowym zaoferowano opcję elektronicznej formy informacji o rozliczeniach i rachunków;		j.w.
		c) zapewniają udzielanie jasnych i zrozumiałych informacji wraz z rachunkiem wszystkim użytkownikom końcowym zgodnie z załącznikiem VIIa pkt 3; oraz		j.w.
		d) wspierają cyberbezpieczeństwo i zapewniają ochronę prywatności i danych użytkowników końcowych zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi.		j.w.
		Państwa członkowskie mogą postanowić, że na życzenie odbiorcy końcowego przekazywanie informacji o rozliczeniach nie jest uznawane za wezwanie do zapłaty. W takich przypadkach państwo członkowskie zapewnia, by oferowane były elastyczne formy dokonywania płatności.		j.w.
	Art. 10a ust. 3	3. Państwa członkowskie decydują, kto ma być odpowiedzialny za dostarczanie informacji, o których mowa w ust. 1 i 2, użytkownikom końcowym, którzy nie mają bezpośredniej ani indywidualnej umowy z dostawcą energii.”;		Art. 45a. ustawy Prawo energetyczne

<p>Art. 1 pkt 9 dyrektywy 2018/2002</p> <p>Art. 11 dyrektywy 2012/27/UE</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 11</p> <p style="text-align: center;">Koszt dostępu do informacji o opomiarowaniu i rozliczeniach energii elektrycznej i gazu</p> <p>Państwo członkowskie zapewnia, aby odbiorcy końcowi otrzymywali wszystkie rachunki i informacje o rozliczeniach za zużycie energii nieodpłatnie oraz aby odbiorcy końcowi mieli odpowiedni i bezpłatny dostęp do danych dotyczących swojego zużycia.”;</p>	<p style="text-align: center;">Przepis wdrożony</p>	<p>Par. 36-38 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi</p> <p>Par. 14 i Par. 42 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego</p> <p>Par. 35 i 36 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 6 marca 2019 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną</p>
<p>Art. 1 pkt 10</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 11a</p>	<p style="text-align: center;">Implementacja do</p>	<p>Ustawa o zmianie ustawy o</p>

<p>dyrektywy 2018/2002</p> <p>Art. 11a ust. 1</p>	<p>Koszt dostępu do informacji o opomiarowaniu oraz rozliczeniach i zużyciu w zakresie ogrzewania, chłodzenia i ciepłej wody użytkowej</p> <p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy końcowi otrzymywali wszystkie rachunki i informacje o rozliczeniach za zużycie energii nieodpłatnie oraz aby użytkownicy końcowi mieli odpowiedni i bezpłatny dostęp do swoich danych dotyczących zużycia.</p>	<p>25.10.2020 r.</p>	<p>efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 2)</p>
<p>Art. 11a ust. 2</p>	<p>2. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu, podział kosztów informacji o rozliczeniach indywidualnego zużycia energii cieplnej, chłodniczej i ciepłej wody użytkowej dostarczanej w budynkach wielomieszkaniowych i wielofunkcyjnych zgodnie z art. 9b dokonywany jest na zasadach niekomercyjnych. Kosztami zlecenia tego zadania stronie trzeciej, takiej jak dostawca usług lub lokalny dostawca energii, obejmującego opomiarowanie, przydział i rozliczanie rzeczywistego indywidualnego zużycia w takich budynkach, można obciążyć użytkowników końcowych w zakresie, w</p>		<p>jw</p>

		jakim wysokość tych kosztów jest uzasadniona.		
Art. 11a ust. 3		3. W celu zapewnienia uzasadnionych kosztów usług związanych z opomiarowaniem podlicznikami, o których mowa w ust. 2, państwa członkowskie mogą stymulować konkurencję w sektorze tych usług poprzez przyjmowanie odpowiednich środków, takich jak zalecanie lub w inny sposób promowanie stosowania procedur przetargowych lub korzystania z interoperacyjnych urządzeń i systemów ułatwiających przełączanie pomiędzy usługodawcami.”;		jw
Art. 1 pkt 11 dyrektywy 2018/2002 Art. 15 ust. 2a		Do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja opracuje po konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi stronami wspólną metodę w celu zachęcenia operatorów sieci do ograniczenia strat i realizacji programu inwestycji infrastrukturalnych efektywnych pod względem kosztów i energii, a także do właściwego rozliczania efektywności energetycznej i elastyczności sieci.”;	Nie wymaga wdrożenia (przepis dotyczy KE)	
Art. 20 ust. 3a		3a. Aby zmobilizować fundusze prywatne na rzecz środków w zakresie efektywności energetycznej i termomodernizacji, zgodnie z dyrektywą 2010/31/UE, Komisja nawiązuje dialog zarówno z publicznymi, jak i	Jw.	

		prywatnymi instytucjami finansowymi w celu określenia możliwych do podjęcia działań.		
Art. 20 ust. 3b		3b. Działania, o których mowa w ust. 3a obejmują: a) stymulowanie inwestycji kapitałowych w efektywność energetyczną poprzez uwzględnianie szerszych skutków oszczędności energii dla zarządzania ryzykiem finansowym;	Jw.	
		b) zapewnianie lepszych danych dotyczących wyników w zakresie efektywności energetycznej i finansowania przez: (i) dalsze analizowanie, w jaki sposób inwestycje w efektywność energetyczną poprawiają leżące u ich podstaw wartości aktywów;	Jw.	
		(ii) wspieranie badań oceniających monetyzację nieenergetycznych korzyści płynących z inwestycji w efektywność energetyczną.	Jw.	
Art. 20 ust. 3c		3c. W celu stymulowania prywatnego finansowania środków w zakresie efektywności energetycznej i termomodernizacji, państwa członkowskie wdrażając niniejszą dyrektywę: a) rozważają sposoby lepszego wykorzystywania	Pełne wdrożenie	Projekt finansowany przez KE „Promowanie audytów energetycznych w małych i średnich przedsiębiorstwach

		audytów energetycznych na mocy art. 8, aby wpływać na proces decyzyjny;		
		b) w optymalny sposób wykorzystują możliwości i narzędzia zaproponowane w inicjatywie dotyczącej inteligentnego finansowania na rzecz inteligentnych budynków.		Współpraca z MR
Art. 20 ust. 3d	3d. Do dnia 1 stycznia 2020 r. Komisja dostarczy państwom członkowskim wskazówek, jak uruchomić inwestycje prywatne.”	Nie wymaga wdrożenia (przepis dotyczy KE)		
Art. 22 ust. 2	2. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu zmiany niniejszej dyrektywy poprzez dostosowanie do postępu technicznego wartości, metod obliczeniowych, domyślnego współczynnika energii pierwotnej oraz wymogów zamieszczonych w załącznikach I–V, VII–X i XII.”;	Nie wymaga wdrożenia (przepis dotyczy KE)		
Art. 23 ust. 2	2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 22, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 24 grudnia 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same	Nie wymaga wdrożenia (przepis dotyczy KE)		

		okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.”;		
Art. 23 ust. 3a	3a. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym w sprawie lepszego stanowienia prawa z dnia 13 kwietnia 2016 r.	Nie wymaga wdrożenia (przepis dotyczy KE)		
Art. 24 ust. 4a	4a. W kontekście sprawozdania na temat stanu unii energetycznej Komisja przedstawi sprawozdanie w sprawie funkcjonowania rynku dwutlenku węgla zgodnie z art. 35 ust. 1 i art. 35 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2018/1999, uwzględniając skutki wdrażania niniejszej dyrektywy.”;	Nie wymaga wdrożenia	Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 1 pkt 2 i 3) – skreśla się z ustawy z 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej przepisy dotyczące KPD oraz sprawozdań rocznych.	
Art. 24 ust. 12	12 .Do dnia 31 grudnia 2019 r. Komisja dokona oceny skuteczności wdrażania definicji małych i średnich przedsiębiorstw do celów art. 8 ust. 4 i przedstawi sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Jak	Nie wymaga wdrożenia (przepis dotyczy KE) Pełne wdrożenie definicji	jednolity tekst ustawy z 6 marca 2018 r.- Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, 1495, z 2020 r. poz. 424, 1086.)	

		najszybciej po przedstawieniu tego sprawozdania Komisja, w stosownych przypadkach, przyjmie wnioski ustawodawcze.		
Art. 24 ust. 13		13. Do dnia 1 stycznia 2021 r. Komisja przeprowadzi ocenę potencjału w zakresie efektywności energetycznej w odniesieniu do konwersji, przetwarzania, przesyłu, transportu i magazynowania energii i przekaże sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszą wnioski ustawodawcze.	Nie wymaga wdrożenia (przepis dotyczy KE)	
Art. 24 ust. 14		14. O ile nie zostaną wcześniej zaproponowane zmiany postanowień w sprawie rynku detalicznego zawartych w dyrektywie 2009/73/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego, Komisja przeprowadzi do dnia 31 grudnia 2021 r., ocenę i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące przepisów odnoszących się do opomiarowania, rozliczeń i informowania konsumentów w przypadku gazu ziemnego, tak aby dostosować te przepisy, w stosownych przypadkach, do odpowiednich przepisów dotyczących energii elektrycznej zawartych w dyrektywie 2009/72/WE, tak aby wzmocnić ochronę konsumentów i umożliwić częstsze otrzymywanie	Nie wymaga wdrożenia (przepis dotyczy KE)	

		przez konsumentów końcowych jasnych i aktualnych informacji na temat zużycia przez nich gazu ziemnego i umożliwić im regulowanie tego zużycia. Jak najszybciej po przedstawieniu tego sprawozdania Komisja, w stosownych przypadkach, przyjmuje wnioski ustawodawcze.		
Art. 24 ust. 15	15. Do dnia 28 lutego 2024 r., a następnie co pięć lat Komisja dokonuje oceny niniejszej dyrektywy i przedstawia sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Ocena ta obejmuje: a) analizę tego, czy po 2030 r. należy dostosować wymogi i alternatywne podejście określone w art. 5; b) ocenę ogólnej skuteczności dyrektywy oraz potrzeby dalszego dostosowania unijnej polityki w zakresie efektywności energetycznej zgodnie z celami Porozumienia paryskiego z 2015 r. w sprawie zmian klimatu przyjętego w ramach 21. konferencji stron Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (*) oraz w świetle rozwoju sytuacji gospodarczej i zmian w zakresie innowacji. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszą wnioski dotyczące dalszych środków.	Nie wymaga wdrożenia (przepis dotyczy KE)		

Art. 2 ust. 1	<p>Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do przestrzegania niniejszej dyrektywy do dnia 25 czerwca 2020 r. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 pkt 5–10 oraz pkt 3 i 4 załącznika do dnia 25 października 2020 r.</p>	Przepis informacyjny	Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej – Weźcie w życie z dniem 1 stycznia 2021 r. (Art. 8 projektu ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej)
	<p>Niezwłocznie przekazują one tekst tych środków Komisji.</p>		
	<p>Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.</p>		
Art. 2 ust. 2	<p>Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.</p>	Przepis informacyjny	
Art. 3	<p>Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p>	Przepis informacyjny.	
Art. 4	<p>Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.</p>	Przepis informacyjny.	

<p>Załącznik IV przypis 3</p>	<p>W załączniku IV przypis 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>(3) Ma zastosowanie w przypadku obliczania oszczędności energii w odniesieniu do energii pierwotnej przy wykorzystaniu podejścia oddolnego opartego na zużyciu energii końcowej. Dla oszczędności wyrażonej w kWh państwa członkowskie stosują współczynnik ustanowiony przy użyciu przejrzystej metody na podstawie krajowych okoliczności wpływających na zużycie energii pierwotnej, tak aby zapewnić dokładne obliczenie rzeczywistych oszczędności. Okoliczności te są umotywowane i weryfikowalne, a także powinny być oparte na obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriach. Dla oszczędności wyrażonej w kWh państwa członkowskie mogą zastosować współczynnik domyślny wynoszący 2,1 lub skorzystać z prawa do określenia innego współczynnika, pod warunkiem że mogą go uzasadnić. W takim przypadku państwa członkowskie uwzględniają skład przyszłego koszyka energetycznego zawarty w zintegrowanych krajowych planach w zakresie energii i klimatu, które mają być zgłaszane Komisji zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999. Do dnia 25 grudnia 2022 r., a następnie co cztery lata, Komisja dokonuje przeglądu</p>		<p>Rozporządzenie Ministra Energii z dnia 5 października 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu i sposobu sporządzenia audytu efektywności energetycznej oraz metod obliczania oszczędności energii</p>
-----------------------------------	---	--	--

		współczynnika domyślnego na podstawie odnotowanych danych. Takiego przeglądu dokonuje się z uwzględnieniem jego skutków dla innych przepisów unijnych, takich jak dyrektywa 2009/125/WE i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz. U. L 198 z 28.7.2017, s. 1).;		
	ZAŁĄCZNIK V	<p>Wspólne metody i zasady obliczania oddziaływania systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej lub innych środków z dziedziny polityki na podstawie art. 7, 7a i 7b oraz art. 20 ust.6</p> <p>1. Metody obliczania oszczędności energii innych niż te wynikające ze środków podatkowych na potrzeby art. 7, 7a i 7b oraz art. 20 ust. 6. Strony zobowiązane, uczestniczące lub uprawnione lub wykonujące organy publiczne mogą korzystać z następujących metod obliczania oszczędności energii:</p> <p>a) szacowana oszczędność odnosząca się do wyników wcześniejszych usprawnień dotyczących energii, monitorowanych w sposób niezależny, w podobnych instalacjach. Takie ogólne podejście jest</p>		Notyfikowany w ramach KPEiKu

		nazywane podejściem »ex ante«;		
		b) mierzona oszczędność, w przypadku której oszczędność wynikająca z zastosowania środka lub pakietu środków określa się poprzez wskazanie faktycznego zmniejszenia zużycia energii przy odpowiednim uwzględnieniu takich czynników jak dodatkowość, zajmowanie lokalu, poziomy produkcji i pogoda, które to czynniki mogą wywierać wpływ na zużycie. Takie ogólne podejście jest nazywane podejściem »ex post«;		Jw. Treść do uzgodnienia do projektu ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej.
		c) oszczędność skalowana, w przypadku której stosuje się techniczne szacunki oszczędności. Podejście to może być stosowane wyłącznie w przypadku, gdy określenie solidnych danych pomiarowych dla konkretnej instalacji jest trudne lub nieproporcjonalnie kosztowne, np. zastąpienie sprężarki lub silnika elektrycznego o innej mocy znamionowej niż moc, na podstawie której dokonany został pomiar niezależnych danych o oszczędnościach, lub w przypadku, gdy te szacunki są opracowywane na podstawie metod i poziomów		Jw. Treść do uzgodnienia do projektu ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej.

		referencyjnych ustalonych na poziomie krajowym przez wykwalifikowanych lub akredytowanych ekspertów, których działania są niezależne od stron zobowiązanych, uczestniczących lub uprawnionych;		
		d) badana oszczędność, w przypadku której określa się reakcję odbiorców energii na porady, kampanie informacyjne, systemy etykietowania lub certyfikacji lub też inteligentne pomiary zużycia. Takie podejście może być stosowane wyłącznie w odniesieniu do oszczędności wynikającej ze zmian zachowania odbiorców energii. Nie można go stosować do oszczędności wynikającej z zastosowania środków fizycznych.		Jw. Treść do uzgodnienia do projektu ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej.
	Załącznik V pkt 2	2. Określając wielkość oszczędności energii osiągniętą dzięki środkowi w zakresie efektywności energetycznej na potrzeby art. 7, 7a i 7b oraz art. 20 ust. 6., stosuje się następujące zasady: a) należy wykazać, że oszczędności są dodatkowe w stosunku do tych, które uzyskano by tak czy inaczej bez działania stron zobowiązanych, uczestniczących lub uprawnionych lub wykonujących organów		Notyfikowany w ramach KPEiKu Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej (Art. 1 pkt 8)

		<p>publicznych. W celu określenia oszczędności, które można zgłosić jako dodatkowe, państwa członkowskie uwzględniają, jak zmieniłoby się zużycie energii i zapotrzebowanie na energię w przypadku braku danego środka z dziedziny polityki, przez wzięcie pod 21.12.2018 L 328/226 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej PL uwagę co najmniej następujących czynników: tendencje dotyczące zużycia energii, zmiany zachowań odbiorców, postęp techniczny i zmiany spowodowane innymi środkami wdrażanymi na poziomie unijnym i krajowym;</p>		
		<p>b) oszczędności wynikające z wdrożenia obowiązkowych przepisów Unii uznaje się za oszczędności, które miałyby miejsce tak czy inaczej, a tym samym nie mogą być zaliczane jako oszczędności energii na użytek art. 7 ust. 1. W drodze wyjątku od tego wymogu, oszczędności związane z renowacją istniejących budynków mogą być zaliczane jako oszczędności energii na użytek art. 7 ust. 1 pod warunkiem spełnienia kryterium istotności, o</p>		<p>jw.</p>

		<p>którym mowa w pkt 3 lit. h) niniejszego załącznika. Oszczędności wynikające z wdrożenia krajowych minimalnych wymogów ustanowionych dla nowych budynków przed transpozycją dyrektywy 2010/31/UE mogą zostać zaliczone jako oszczędności energii na użytek art. 7 ust. 1 lit. a) pod warunkiem spełnienia kryterium istotności, o którym mowa w pkt 3 lit. h) niniejszego załącznika, i zgłoszenia tych oszczędności przez państwa członkowskie w ich krajowych planach działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii zgodnie z art. 24 ust. 2;</p>		
		<p>c) uznane mogą zostać wyłącznie oszczędności przekraczające następujące poziomy: (i) unijnych norm emisji dla nowych samochodów osobowych i nowych lekkich samochodów dostawczych w związku z wdrożeniem rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (*) i (UE) nr 510/2011 (**); (ii) wymogów unijnych dotyczących wycofywania z obrotu określonych produktów związanych z energią w następstwie</p>		<p>jw.</p>

		wdrożenia środków wykonawczych na mocy dyrektywy 2009/125/WE;		
		d) dopuszczalne są polityki mające na celu wspieranie wyższych poziomów efektywności energetycznej produktów, urządzeń, systemów transportowych, pojazdów i paliw, budynków i elementów budynków, procesów lub rynków;		Jw.
		e) środki propagujące instalację małoskalowych technologii energii odnawialnej na budynkach lub w budynkach mogą być kwalifikowalne do uwzględnienia na poczet zrealizowania oszczędności energii wymaganych zgodnie z art. 7 ust. 1, pod warunkiem że prowadzą do weryfikowalnych i wymiernych lub możliwych do oszacowania oszczędności energii. Obliczenie oszczędności energii musi spełniać wymogi określone w niniejszym załączniku;		Jw.
		f) polityki, które przyspieszają upowszechnianie się bardziej efektywnych energetycznie produktów i pojazdów, można zgłosić w całości pod warunkiem wykazania, że upowszechnienie ma miejsce przed		Jw..

		upływem przewidywanego średniego cyklu życia produktu lub pojazdu bądź przed upływem zwykłego terminu wymiany produktu lub pojazdu, a oszczędności zgłasza się tylko w okresie do końca przewidywanego średniego cyklu życia produktu lub pojazdu, który ma zostać wymieniony;		
		g) propagując upowszechnianie środków w zakresie efektywności energetycznej, państwa członkowskie, w odpowiednich przypadkach, zapewniają, aby przestrzegane były normy jakości w odniesieniu do produktów, usług i stosowania środków lub aby były wprowadzane, w przypadku gdy takich norm jeszcze nie ustanowiono;		Jw..
		h) w celu uwzględnienia różnic klimatycznych między regionami państwa członkowskie mogą wybrać pomiędzy dostosowaniem oszczędności do wartości standardowej a dostosowaniem różnych oszczędności energii odpowiednio do różnic temperaturowych występujących między regionami.		
		i) przy obliczaniu oszczędności energii bierze się pod uwagę cały czas obowiązywania środków oraz		Jw.

		<p>tempo zmniejszania się oszczędności z upływem czasu. Obliczenie to obejmuje oszczędności, jakie zostaną osiągnięte w związku z każdym indywidualnym działaniem w okresie od daty jego wdrożenia do dnia 31 grudnia 2020 r. lub dnia 31 grudnia 2030 r., stosownie do przypadku. Państwa członkowskie mogą także przyjąć inną metodę, która – według szacunków – pozwoli na osiągnięcie co najmniej takiej samej wielkości oszczędności ogółem. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują taką metodę, zapewniają, aby wielkość oszczędności energii ogółem obliczona za pomocą tych innych metod nie przekraczała wielkości oszczędności energii, która byłaby wynikiem obliczeń przy zaliczaniu oszczędności, jakie zostaną osiągnięte w związku z każdym działaniem indywidualnym w okresie od daty jego wdrożenia do dnia 31 grudnia 2020 r. lub dnia 31 grudnia 2030 r., stosownie do przypadku. Państwa członkowskie szczegółowo opisują w swoich zintegrowanych krajowych planach w zakresie energii i klimatu, na</p>		
--	--	--	--	--

		podstawie rozporządzenia (UE) 2018/1999, inną metodę, którą stosowały, oraz określają działania podjęte w celu zapewnienia spełnienia wiążącego wymogu dotyczącego obliczania.		
	Załącznik V pkt 3	<p>Państwa członkowskie zapewniają spełnienie następujących wymogów dotyczących środków z dziedziny polityki przyjmowanych na mocy art. 7b i art. 20 ust. 6:</p> <ul style="list-style-type: none">a) środki z dziedziny polityki i działania indywidualne przynoszą weryfikowalne oszczędności końcowego zużycia energii; 21.12.2018 L 328/227 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej PLb) odpowiedzialność, odpowiednio, każdej strony uczestniczącej, strony uprawnionej lub wykonującego organu publicznego jest jasno określona;c) oszczędności energii, które zostały lub mają zostać osiągnięte, są określane w przejrzysty sposób;d) wielkość oszczędności energii, która jest wymagana lub która ma zostać osiągnięta za pomocą danego środka z dziedziny polityki, jest wyrażana w postaci zużycia energii pierwotnej lub końcowej, z		<p>Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej (Art. 1 pkt 8)</p> <p>Ustawa o efektywności energetycznej z dnia 20 maja 2016 r. - Art. 9.</p>

		<p>zastosowaniem współczynników przeliczeniowych określonych w załączniku IV;</p> <p>e) roczne sprawozdanie dotyczące oszczędności energii osiągniętych przez strony uprawnione, strony uczestniczące i wykonujące organy publiczne jest przedstawiane i udostępniane publicznie wraz z danymi dotyczącymi rocznych tendencji w zakresie oszczędności energii;</p> <p>f) monitorowanie wyników i przyjmowanie odpowiednich środków w przypadku niezadowalających postępów;</p> <p>g) oszczędności energii wynikające z działania indywidualnego nie mogą być zgłaszane przez więcej niż jedną stronę;</p> <p>h) wykazuje się, że działania strony uczestniczącej, strony uprawnionej lub wykonującego organu publicznego są istotne dla osiągnięcia zgłoszonych oszczędności energii.</p>		
	Załącznik V pkt 4	Przy określaniu oszczędności energii wynikającej ze środków w dziedzinie polityki związanych z podatkami, wprowadzonych na mocy art. 7b, mają		Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej (Art. 1 pkt 8)

		<p>zastosowanie następujące zasady:</p> <p>a) zaliczenie następuje jedynie w przypadku oszczędności energii wynikających ze środków podatkowych powyżej minimalnych poziomów opodatkowania mających zastosowanie do paliw zgodnie z wymogami dyrektyw Rady 2003/96/WE (***) lub 2006/112/WE (****);</p>		<p>Notyfikowany w ramach KPiEKu</p>
		<p>b) elastyczność cen na potrzeby obliczania skutków środków podatkowych (opodatkowanie energii) musi odzwierciedlać reakcje popytu na energię na zmiany cen oraz musi być oszacowana w oparciu o aktualne i reprezentatywne oficjalne źródła danych;</p> <p>c) oszczędność energii wynikającą z towarzyszących instrumentów polityki podatkowej, łącznie z zachętami podatkowymi lub wpłatami do funduszy, rozlicza się oddzielnie.</p>		

	Załącznik V pkt 5	<p>Powiadamianie o metodach</p> <p>Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999 państwa członkowskie zgłaszają Komisji zaproponowaną przez siebie szczegółową metodę funkcjonowania systemów zobowiązujących do efektywności energetycznej oraz alternatywne środki, o których mowa w art. 7a i 7b oraz art. 20 ust. 6. Tego rodzaju powiadomienie obejmuje, z wyjątkiem podatków, szczegółowe informacje na temat:</p> <ul style="list-style-type: none">a) poziomu oszczędności energii wymaganego zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. obowiązującego obowiązku dla systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej;b) lub oczekiwanych oszczędności w ciągu całego okresu od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r.; b) stron zobowiązanych, uczestniczących lub uprawnionych lub wykonujących organów publicznych;c) odnośnych sektorów;d) środków z dziedziny polityki i indywidualnych działań, w tym oczekiwanych łącznych oszczędności energii ogółem dla każdego środka;	KPEiK	Programy dotyczące poprawy efektywności energetycznej, ewentualne dodatkowe zmiany w treści projektu ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw (Art. 1)
--	----------------------	---	-------	--

		<p>e) okresu obowiązywania obowiązku dla systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej;</p> <p>f) działań przewidzianych przez środek w dziedzinie polityki;</p> <p>g) metody obliczeniowej, w tym sposobów określania dodatkowości i istotności oraz metod i poziomów referencyjnych stosowanych do oszczędności szacowanych i skalowanych;</p> <p>h) okresów obowiązywania środków i sposobu ich obliczania lub na czym się opierają;</p> <p>i) podejścia służącego uwzględnieniu różnych warunków klimatycznych na terytorium państwa członkowskiego;</p> <p>j) systemów monitorowania i weryfikacji odnośnie do środków na podstawie art. 7a i 7b oraz sposobów zapewnienia ich niezależności od stron zobowiązanych, uczestniczących lub uprawnionych;</p> <p>k) w przypadku podatków:</p> <p>(i) odnośnych sektorów i segmentu podatników;</p> <p>(ii) wykonującego organu publicznego; 21.12.2018</p> <p>L 328/228 Dziennik Urzędowy Unii</p>		
--	--	--	--	--

		<p>Europejskiej PL</p> <p>(iii) oczekiwanych oszczędności;</p> <p>(iv) okresu obowiązywania środka podatkowego;</p> <p>oraz</p> <p>(v) metody obliczeniowej, z uwzględnieniem zastosowanej elastyczności cenowej i sposobu jej ustalenia</p>		
	<p>Art. 1 pkt 16 dyrektywy 2018/2002 - Załącznik pkt 3</p>	<p>tytuł załącznika VII otrzymuje brzmienie: „Minimalne wymogi w zakresie rozliczeń i informacji o rozliczeniach na podstawie rzeczywistego zużycia energii elektrycznej i gazu”;</p>	<p>Przepis nie wymaga wdrożenia (przepis o charakterze informacyjnym)</p>	

	Załącznik VII dyrektywy 2012/27/UE			
	Załącznik VII a ust. 1	<p>Minimalne wymogi w zakresie rozliczeń i informacji o zużyciu w odniesieniu do ogrzewania, chłodzenia i ciepłej wody użytkowej</p> <p>1. Rozliczenia na podstawie rzeczywistego zużycia lub odczytów podzielników kosztów ciepła.</p> <p>Aby umożliwić użytkownikom końcowym regulowanie ich własnego zużycia energii, rozliczenia muszą się odbywać na podstawie rzeczywistego zużycia lub odczytów podzielników kosztów ciepła co najmniej raz w roku.</p>	Implementacja do 25.10.2020 r.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw - Art. 3 pkt 2
	Załącznik VII a ust. 2	<p>Minimalna częstotliwość rozliczeń lub podawania informacji o zużyciu Począwszy od dnia 25 października 2020 r., w przypadku gdy zostały zainstalowane liczniki umożliwiające zdalny odczyt lub podzielniki kosztów ciepła, informacje o rozliczeniach lub o zużyciu w oparciu o rzeczywiste zużycie lub odczyty podzielników kosztów ciepła muszą być udostępniane użytkownikom końcowym nie rzadziej niż raz na kwartał na żądanie lub jeżeli odbiorcy końcowi wybrali opcję otrzymywania elektronicznych</p>	Implementacja do 25.10.2020 r.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw - Art. 3 pkt 2

		rozliczeń, a w innych przypadkach dwa razy w roku. Od dnia 1 stycznia 2022 r., w przypadku gdy zostały zainstalowane liczniki umożliwiające zdalny odczyt lub podzielniki kosztów ciepła, informacje o rozliczeniach lub o zużyciu w oparciu o rzeczywiste zużycie lub odczyty podzielników kosztów ciepła muszą być udostępniane użytkownikom końcowym nie rzadziej niż co miesiąc. Mogą być one również udostępniane w internecie i być aktualizowane tak często, jak na to pozwalają stosowane urządzenia i systemy. Z tego wymogu można zwolnić ogrzewanie i chłodzenie poza sezonem grzewczym/chłodniczym.		
	Załącznik VII a ust. 3	<p>Minimum informacji, jakie należy ująć w rachunku</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają udostępnienie użytkownikom końcowym razem z ich rachunkami następujących informacji sformułowanych w jasny i zrozumiały sposób, w przypadku gdy są one oparte na rzeczywistym zużyciu lub odczytach podzielnika kosztów:</p> <p>a) rzeczywiste ceny bieżące i rzeczywiste zużycie energii lub całkowity koszt ciepła i odczyty podzielników kosztów ciepła;</p>	Implementacja do 25.10.2020 r.	Projekt ustawy o zmianie ustawy o efektywności energetycznej i niektórych innych ustaw- Art.3 pkt 2

		<p>b) informacje na temat używanego koszyka paliw oraz powiązanych rocznych ilości emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem użytkowników końcowych zaopatrywanych przez system ciepłowniczy lub system chłodniczy, a także opis poszczególnych zastosowanych podatków, opłat i taryf. Państwa członkowskie mogą ograniczyć zakres wymogu przekazywania informacji na temat emisji gazów cieplarnianych, tak aby informacje te obejmowały jedynie dostawy z systemów ciepłowniczych o całkowitej znamionowej mocy cieplnej dostarczonej w paliwie przekraczającej 20 MW; 21.12.2018 L 328/229 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej PL</p> <p>c) porównanie bieżącego zużycia energii przez użytkowników końcowych z zużyciem w tym samym okresie poprzedniego roku w formie graficznej, z korektą na warunki klimatyczne odnośnie do ogrzewania i chłodzenia;</p> <p>d) informacje kontaktowe dotyczące organizacji konsumentów zrzeszających odbiorców</p>		
--	--	--	--	--

		<p>końcowych, agencji energetycznych lub podobnych podmiotów, łącznie ze stronami internetowymi, gdzie możliwe jest uzyskanie informacji o dostępnych środkach poprawy efektywności energetycznej, porównaniach profili odbiorców końcowych lub obiektywnych technicznych specyfikacjach urządzeń pobierających energię;</p> <p>e) informacje na temat właściwych procedur składania skarg, możliwości zwrócenia się do rzecznika praw lub alternatywnych metod rozstrzygania sporów, mających zastosowanie w państwach członkowskich;</p> <p>f) porównanie z przeciętnym znormalizowanym lub referencyjnym użytkownikiem końcowym z tej samej kategorii użytkowników. W przypadku rachunków elektronicznych takie porównania mogą zamiast tego zostać udostępnione w internecie i w postaci odesłania w rachunkach.</p> <p>Rachunki, których podstawą nie jest rzeczywiste zużycie lub odczyty podzielników kosztów ciepła, zawierają jasne i zrozumiałe wyjaśnienie tego, jak obliczono kwotę podaną na</p>		
--	--	---	--	--

		rachunku, oraz co najmniej informacje, o których mowa w lit. d) i e).		
Załącznik IX część 1 akapit czwarty lit. g)	W załączniku IX część 1 akapit czwarty lit. g) otrzymuje brzmienie: g) Analiza ekonomiczna: zestawienie skutków Analizy ekonomiczne uwzględniają wszystkie istotne skutki ekonomiczne. W analizowanych scenariuszach państwa członkowskie mogą ocenić i uwzględnić w swoich decyzjach koszty i oszczędność energii wynikające ze zwiększonej elastyczności dostaw energii i ze sprawniejszego funkcjonowania sieci elektroenergetycznych, w tym koszty, których udało się uniknąć, a także oszczędności związane z obniżonymi inwestycjami w infrastrukturę. Koszty i korzyści, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują	pełne wdrożenie	Art. 10 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. Prawo Energetyczne	

		<p>przynajmniej:</p> <p>korzyści — Wartość wytworzonego dobra dla odbiorcy (energia cieplna i elektryczna),</p> <p>korzyści zewnętrzne, takie jak korzyści środowiskowe, emisje gazów cieplarnianych oraz korzyści w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa, w miarę możliwości,</p> <p>skutki dla rynku pracy, bezpieczeństwo energetyczne i konkurencyjność, w miarę możliwości;</p> <p>(ii) koszty — Koszty kapitałowe rzeczowych aktywów trwałych.</p> <p>koszty kapitałowe powiązanych sieci energetycznych,</p> <p>zmiennie i stałe koszty operacyjne,</p> <p>koszty energii,</p> <p>koszty środowiskowe, zdrowotne oraz w zakresie bezpieczeństwa, w miarę możliwości,</p> <p>koszty związane z rynkiem pracy,</p> <p>bezpieczeństwo energetyczne i konkurencyjność, w miarę możliwości;</p>		
--	--	--	--	--

<p>Załącznik XII akapit pierwszy lit. a)</p>	<p>Załącznik XII akapit pierwszy lit. a) otrzymuje brzmienie: a) ustanawiają i podają do publicznej wiadomości regulamin dotyczący ponoszenia i podziału kosztów dostosowań technicznych, takich jak przyłączenia do sieci, wzmocnienie istniejących sieci i uruchomienie nowych sieci, poprawa funkcjonowania sieci oraz zasady niedyskryminacyjnego wprowadzania w życie kodeksów sieciowych koniecznych w celu włączenia do wzajemnie połączonej sieci nowych producentów dostarczających do systemu energię elektryczną uzyskiwaną w procesie wysokosprawnej kogeneracji;</p>	<p>pełne wdrożenie</p>	<p>Art. 7 ust.4, Art. 9, Art. 9c, Art. 9g, Art.16 i Art.46 ust.4 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. Prawo Energetyczne</p>
--	---	------------------------	--